

eller endog saa høist skadelige. Forøvrigt skal jeg fremsføre et Par Bemærkninger i Anledning af de Uttringer, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti). Det forekom mig, at han egentlig slet ikke gik ind paa det Spørgsmaat, der forelaa, nemlig Spørgsmaalet om Retten kunde nægte Udsættelse, naar der var Attest fra Amtmanden om, at Ansøgningen om fri Process ikke var bleven afgjort, fordi denne Lov var bleven bragt i Anvendelse. Hvad det har dermed at gjøre om Anstand bevilges under den Terminologie, „*efter Omstændighederne*“, det forstaaer jeg ikke. Derimod forekommer det mig ganske klart, at denne Lov vil føre til, at et allerede saa ofte brugt Forhalingmiddel kan blive tredobbelst saa virksomt, som det tidligere har været. Hvad forøvrigt den sidste Taler anførte om Sager i Almindelighed, var, saavidt det forekommer mig, ikke noget Nyt, der ei her før er sagt af dem, der talte for Loven, og som ikke er imødegaaet af dem, der talte imod den. Jeg skal kun opholde mig ved, at den ærede Taler i Begyndelsen af sit Foredrag stærkt syntes at fremhæve en Mangel paa Retssind, som han forudsatte at være tilstede hos Embedsstanden; det er af den Slags Uttringer, som i en vis Retning kunne have en god Klang, men jeg anseer dem for i høieste Grad skadelige; thi de ere saa almindelige, at de ikke kunne imødegaaes. Saadanne Uttringer udbrede og opvække nemlig en Mistillid, hvor denne Mistillid er ubegrundet, idet de fremkalde en ugunstig Stemning mod Embedsstanden i det Hele. Det er godt nok, at man siger, at man kun nævner „*flere*“ Embedsmænd — det er allerede et stærkt Udtryk, og det forekommer mig, at den ærede Taler sagde: „*flere*“ —, at man siger: Ingen vil nægte Muligheden af Mangel paa Retssind, og hvilke andre slige Former man end kan bruge; den menige Mand skjælnes ikke disse Begrændsninger. Naar derfor saadanne Uttringer idelig med en vis Styrke fremhæves, anseer jeg dem, som sagt, for i høieste Grad skadelige; men jeg kan ikke imødegaae dem, der er Intet at svare derpaa; det kan jo ikke nægtes, at der i denne Stand som i andre Stænder findes nogle uværdige Mennesker, som

kunne skjule deres Mangler, saaledes at de undgaae at forfølges af det Offentlige; men just derfor bliver Fremførelsen af saadanne Uttringer, saaledes som det navnlig forekom mig, at den sidste ærede Taler gjorde i Begyndelsen af sit Foredrag, en Maade at føre Bevis paa, som jeg ikke kan Andet end i høi Grad beklage.

Da Ingen mere begjærede Ordet fattes Loven i dens Heelhed, efter at være bleven oplæst af en af Secretairerne, under Afstemning ved Navneopraab, paa Begjæring af: Jungersen, Clausager, P. Knudsen, G. Winther, L. Schøler, Mathiesen, Uhre, Bank, L. Jensen, J. Jensen, Trydemand og Andresen, hvoraf Resultatet, som det af Nedenstaaende vil erfares, var, at Lovforslaget **vedtoges** med 54 Stemmer mod 31.

Ja.

Wad; Barfod; Dvilstgaard; Rasmussen; Rée; Rosenørn; Rugaard; Schack; Schroll; Schøler, L.; Schøler, B.; Spandet; Terkelsen; Trydemand; Tscherning; Uhre; Wegener; Winther, G.; Winther, N.; Alberti; Andersen; Andresen; Bank; Bauditz; Brodersen; Christensen; Clausager; Citrup; Fischer; Frølund; Gomard; Hansen, J. A.; Høier; Jensen, Chr.; Jensen, Jens; Jensen, L.; Jensen, S.; Johansen; Jokumsen; Jungersen; Jørgensen; Knudsen, J.; Knudsen, P.; Larsen, Chr.; Larsen, J. G.; Mathiesen; Mølling; Myrup; Møller, C. G.; Nørgaard; Nielsen; Olsen; Petersen, J. (Præsto Amts 4de Valgfreds); Petersen, J. F.

Nei.

Wilfens; Gram; Raben; Riegels; Rotwitt; Schovelin; Steenstrup; Euenfson; Tillsch; Tuxen; Usting; Wiedemann; Bang; Bille; Binzer; Boserup; Bregendahl; Casse; Clausen; Gad; Hage, H.; Hall; Kampmann; Knuth; Lehmann; Mourad; Møller, C. G.;